

Arrest

nr. 348 390 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDEN BOGAERDE, die *loco* advocaat V. CHRISTIAENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 5 april 2010 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 16 mei 2011 neemt de toenmalige adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 30 augustus 2021 wordt verzoeker door de correctionele rechtbank van Brugge definitief veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van één jaar voor afpersing en diefstal onder bedreiging van een wapen.

1.3. Bij schrijven van 7 januari 2022 verzoekt de gemachtigde van de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken de toenmalige commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus in te trekken op basis van de artikelen 49/2, § 4, tweede lid en 55/5/1, § 2, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. Op 18 november 2022 wordt verzoeker door de correctionele rechtbank van Brugge definitief veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van dertig maanden voor diefstal, manipulatie van informaticagegevens om onrechtmatig economisch voordeel te verwerven, alsook voor poging tot diefstal.

1.5. Verzoeker wordt op 2 juli 2024 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) teneinde hem de gelegenheid te geven om mondeling de redenen tot behoud van de subsidiaire beschermingsstatus toe te lichten.

1.6. Op 14 oktober 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“[...]”

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u afkomstig uit As Suwayrah, gelegen in de Wasit-provincie in Zuid-Irak.

U verklaart sjiit te zijn en al sinds uw kindertijd te hebben gewerkt met graafmachines. U verklaart nooit naar school te zijn geweest. Van eind 2009 tot aan uw vertrek uit Irak werkte u als bulldozerchauffeur op een Amerikaanse basis. Toen u ongeveer zes maanden werkte op de Amerikaanse basis kreeg uw moeder thuis een dreigbrief die aan u gericht was. Toen u dit hoorde ging u nog slechts twee maal naar huis. Toen u de tweede maal naar uw huis ging, bracht u uw moeder naar uw oom. Op een dag toen u met uw collega [G.] 's avonds naar huis reed, kreeg u plots het bezoek van onbekenden en werd u neergeslagen, waarna u naar het ziekenhuis in Suwayrah werd gebracht. Later werd u overgebracht naar het ziekenhuis in Bagdad, alwaar u een viertal maanden verbleef. U betaalde er het ziekenhuispersoneel om er te mogen blijven omdat u anders voor uw leven vreesde. Hierna vertrok u via Noord-Irak naar Turkije, waarna u doorreisde naar België. U kwam aan in België op 5 april 2010 en vroeg de volgende dag asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor : een originele identiteitskaart, een badge van uw werk en een DHL enveloppe.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 16 mei 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas. Gezien uw herkomst wel geloofwaardig werd geacht, kreeg u de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet toegekend omwille van de toenmalige veiligheidssituatie in uw regio van herkomst. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 30 augustus 2021 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge definitief veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van één jaar voor afpersing en diefstal onder bedreiging van een wapen.

Op 7 januari 2022 ontving het CGVS een ‘vraag tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus’ van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) omwille van bovenstaande veroordeling.

Op 18 november 2022 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden effectief voor diefstal, manipulatie van informaticagegevens om onrechtmatig economisch voordeel te verwerven, alsook voor poging tot diefstal.

Met het oog op de mogelijke herziening van uw subsidiaire beschermingsstatus en om u de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren, organiseerde het CGVS voor u op 2 juli 2024 een persoonlijk onderhoud in de gevangenis van Brugge.

U verwees daarbij naar de problemen zoals u die in het verleden had vermeld, al kon u zich de details niet meer herinneren. Zo merkte u ook op in het leger van Saddam te hebben gediend. Na de inval van de Amerikanen zou u uw legerdienst hebben onderbroken en Irak zijn ontvlucht. Bij terugkeer naar Irak vreesde u niet meteen hierom in de problemen te komen, maar merkte u op dat uw situatie ondertussen gewijzigd is. U wees op de algemene onveilige situatie in uw regio van herkomst, de vele religieuze milities in Irak, verklaarde dat iedereen in Irak is veranderd, u omwille van uw (eerdere) verslaving vermoord zou worden en men het niet zou appreciëren dat u Irak destijds zou hebben verlaten. Zo ook werd in het verleden uw broer geviséerd. U merkte verder op zich vrij te voelen in België, zich hier thuis te voelen en liet noteren niets of niemand meer te hebben in Irak en ook om die reden niet terug te willen keren.

Tot slot haalde u aan destijds op het foute pad te zijn en om die reden in de gevangenis te zijn beland. U beloofde niet meer in de fout te gaan, een normaal leven te leiden en uitte grote spijt.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende stukken neer: een beslissing neer van de strafuitvoeringsrechtbank, een tevredenheidsattest van uw werkgever, een attest dat u drugsvrij zou zijn en een brief van de kringloopwinkel.

B. Motivering

De subsidiaire beschermingsstatus werd u toegekend op 16 mei 2011. Deze status moet echter worden ingetrokken om de hieronder uiteengezette redenen.

Artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten wordt of had moeten zijn.

Artikel 55/4 bepaalt dat: "Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden."

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt uw betrokkenheid bij ernstige misdrijven.

Immers blijkt dat u op 30 augustus 2021 door de Correctionele Rechtbank van Brugge een eerste keer definitief veroordeeld werd tot een effectieve gevangenisstraf van één jaar voor afpersing onder bedreiging van een wapen.

Uit het vonnis blijkt dat u in april 2021 op vertoon van een wapen twee voor u onbekende dames zou hebben afgeperst en gefouilleerd. U hield de hele tijd het wapen op de dames gericht en haalde uiteindelijk een zonnebril en oorringen uit een jaszak.

Vervolgens werd u op 18 november 2022 andermaal door de Correctionele Rechtbank van Brugge definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden effectief voor diefstal, manipulatie van informaticagegevens om onrechtmatig economisch voordeel te verwerven, alsook voor poging tot diefstal.

Uit het vonnis blijkt dat u in december 2021 een rugzak zou hebben gestolen en vervolgens diverse betalingen pleegde met de bijhorende gestolen bankkaart. Tussen februari 2022 en mei 2022 zou u in totaal maar liefst 14 fietsen en 3 steps hebben gestolen. In april 2022 zou u hebben gepoogd nog een fiets te stelen.

Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausule vervat in artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet worden onderzocht.

Bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf moet rekening worden gehouden met de volgende criteria: de aard van de handeling, de straf, de werkelijke schade, en het soort procedure om vervolging in te stellen. Elk van deze factoren, alleen of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat een misdrijf "ernstig" is in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de motivering en de strafmaat in het eerste vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brugge (dd. 30 augustus 2021) betreft het weldegelijk zware feiten. Zo kreeg u omwille van de aard en ernst van de feiten een effectieve gevangenisstraf van één jaar opgelegd en bovendien liet de rechtbank ook het volgende noteren:

"De manifeste afwezigheid in hoofde van de beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke integriteit en eigendom in het bijzonder.

[...]

De bijzonder gevaarlijke ingesteldheid van de beklaagde die zonder enige aanleiding twee voor hem totaal onbekende dames op de openbare weg afperst en berooft met vertoon van een wapen voor een sigaret, twee oorringen en een zonnebril.

[...]

De haatdragende uitlating van de beklaagde tegen één van de slachtoffers dat ze 'de duivel is' nadat ze op zijn vraag daarover antwoordde dat ze van Iranese afkomst is, waarop de beklaagde haar begon te schoppen en te bespuwen" (Vonnis 30/08/2021, p. 3, 4).

Dient verder te worden benadrukt dat gewapende overvallen criminele handelingen zijn waarbij een wapen wordt gebruikt om een persoon of groep te dwingen zich te onderwerpen aan de wil van een agressor. Deze daden, die vaak gepleegd worden met het oog op diefstal of intimidatie, hebben ernstige gevolgen voor zowel de rechtstreekse slachtoffers als voor de samenleving als geheel.

Slachtoffers van gewapende aanvallen lopen blijvende psychologische trauma's op. Het gebruik van potentieel dodelijke wapens of wapens die ernstig lichamelijk letsel kunnen veroorzaken om slachtoffers te bedreigen of te dwingen, leidt tot blijvende nawerkingen zoals gevoelens van onveiligheid, angst voor represailles, posttraumatische stress of andere psychologische stoornissen.

Gewapende overvallen hebben niet alleen individuele gevolgen, maar ook een aanzienlijke impact op het veiligheidsgevoel van een gemeenschap. Ze kunnen een klimaat van onveiligheid creëren, de economische activiteit schaden en sociale banden verzwakken.

Het strafrecht straft het illegale gebruik van wapens om anderen te bedreigen streng en de straffen die de rechtbanken opleggen, zijn zwaarder wanneer er gewapende bedreigingen worden geuit tegen anderen. In paragraaf 40 van zijn "Background note on the application of the exclusion clauses: article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees" van 4 september 2003 stelt de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen: "(...) Moord, verkrachting, brandstichting en gewapende overvallen zijn 'ernstige' misdrijven. Sommige andere misdrijven kunnen ook als ernstig worden beschouwd als ze gepaard gaan met het gebruik van dodelijke wapens, als ze gepaard gaan met ernstige letsels bij personen of als er bewijs is van een patroon van ernstig crimineel gedrag of andere soortgelijke factoren (...)."

Ook wat betreft uw tweede veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Brugge (dd. 18 november 2022), blijkt het weldegelijk om ernstige feiten te gaan. De rechtbank achtte de bewezen verklaarde feiten laakbaar en getuigen van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen voor andermans eigendom (Vonnis 18/11/2022, p. 8).

Te meer u reeds in het verleden twee maal werd veroordeeld wegens inbreuken op de Covid-19 reglementering en één keer correctioneel wegens een gewelddadig vermogensdelict (supra), verkeerde u bijgevolg in staat van wettelijke herhaling waardoor u niet langer de gunst van opschorting of (gewoon) uitstel kon genieten (Vonnis 18/11/2022, p. 8).

De rechtbank was van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf van 30 maanden (en een geldboete) de enige adequate bestraffing was teneinde u tot schuldinzicht te brengen en u aan te sporen tot het naleven van de wet (Vonnis 18/11/2022, p. 8). Uit de elementen in het dossier blijkt dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor deze misdrijven. Uw individuele verantwoordelijkheid blijkt immers onmiskenbaar uit het feit dat een Belgische rechtbank de u ten laste gelegde feiten als bewezen achtte en u als dader respectievelijk veroordeelde tot een gevangenisstraf van één jaar en een gevangenisstraf van 30 maanden.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van internationale bescherming zou worden uitgesloten. De door u aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid voor de door u gepleegde misdrijven zou treffen.

De verschoning dat u destijds worstelde met een drank- en drugsverslaving, heden niet meer, kan echter niet overtuigen (CGVS, p. 2). Daargelaten het louter een blote bewering betreft doet zulks evenwel geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor ernstige misdrijven in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Betreffende uw verklaarde integratie in België, het feit dat u na uw vrijlating terug aan de slag zou kunnen en u wacht op een sociale woning (CGVS, p. 5), dient opgemerkt dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u ernstige misdrijven heeft gepleegd in de zin van artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet. Dat u naar eigen zeggen spijt heeft; een zeker schuldinzicht vertoont

en stelt zichzelf niet te herkennen in dit handelen (CGVS, p. 5-6, 12), verhindert in casu niet dat u wordt uitgesloten van internationale bescherming en uw beschermingsstatus hierom wordt ingetrokken.

Deze zaken doen immers geen afbreuk aan de vaststelling dat aan de constitutieve elementen van de toegepaste uitsluitingsgrond voldaan is, noch aan uw individuele verantwoordelijkheid in de betreffende uitsluitbare handelingen. Bovendien is noch in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, noch in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet, noch in de relevante bepalingen van de Kwalificatierichtlijn voorzien dat een dergelijke reden een beletsel kan vormen voor de uitsluiting van internationale bescherming.

Het feit dat u al werd veroordeeld, reeds een deel van uw straf hebt uitgezeten voor het ernstig misdrijf dat u pleegde en binnenkort onder elektronisch toezicht zou worden geplaatst (CGVS, p. 5, 12), verhindert daarenboven niet dat u wordt uitgesloten van internationale bescherming omwille van diezelfde feiten.

Een beslissing tot uitsluiting van internationale bescherming is een administratieve beslissing en vormt op geen enkele manier een strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Bovendien wordt noch in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, noch in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet, noch in de relevante bepalingen van de Kwalificatierichtlijn gesteld dat de uitsluitingsclausules niet toegepast kunnen worden wanneer de verzoeker al veroordeeld werd of al een gevangenisstraf heeft uitgezeten wegens feiten die vallen onder artikel 1F van de Vluchtelingenconventie of artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het beginsel "ne bis in idem" in dit geval niet van toepassing.

Dat u een ex-partner in België heeft met wie u samen een zoon heeft en waarmee u graag opnieuw contact wil opnemen (CGVS, p. 5-6, 8, 12); en uw opmerking dat u in België werkt(e), doen evenmin afbreuk aan de vaststelling dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u ernstige misdrijven heeft gepleegd in de zin van artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet.

De schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM kan bovendien enkel dienstig worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan u daadwerkelijk een bevel wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. Onderhavige beslissing houdt evenwel enkel in dat uw subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken. Deze beslissing bevat geen effectieve verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in uw privéleven of dat u feitelijk gescheiden wordt van naasten.

Dat u naar eigen zeggen geen gevaar (meer) zou vormen voor de samenleving, belooft om niet meer in de fout te gaan en uw best zult doen om normaal te leven (CGVS, p. 5), verhindert geenszins de toepassing van de uitsluitingsclausules. Nog daargelaten de vraag of u werkelijk geen actueel gevaar voor de samenleving meer zou vormen, dient er op te worden gewezen dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest K. en H.F. van 2 mei 2018 (gevoegde zaken C 331/16 en C 366/16) uitdrukkelijk bepaalde dat de uitsluiting van de vluchtelingenstatus (op grond van artikel 12, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn) niet afhankelijk gesteld kan worden van een actueel gevaar voor de lidstaat van ontvangst, omdat een dergelijke voorwaarde niet verenigbaar zou zijn met de dubbele doelstelling van de uitsluitingsclausules (randnummer 50) Naar analogie kan hetzelfde gesteld worden voor wat betreft de uitsluiting van de subsidiaire bescherming.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dient uw subsidiaire beschermingsstatus te worden ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5/1, §2, 1° en 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u hebt neergelegd, namelijk de beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank alsook de stukken met betrekking tot uw werk en leven in de gevangenis, werpen geen ander licht op de bovenstaande beoordeling. Immers blijkt hier uit enkel dat u elektronisch toezicht met penitentiair verlof werd toegekend, mits het naleven van een aantal strikte voorwaarden, docht niets meer. Deze verhinderen niet dat uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken wordt omdat u uitgesloten moet worden van de subsidiaire beschermingsstatus wegens uw veroordelingen voor ernstige misdrijven.

Wanneer de commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt op basis van artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet, is hij overeenkomstig artikel 55/5/1, §3 verplicht een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees voor vervolging bij een eventuele terugkeer naar Irak gelden dan weer volgende opmerkingen. Waar u enerzijds verwijst naar uw relaas zoals u dat in het verleden had uiteengezet (CGVS, p. 4, 11), namelijk uw job op een Amerikaanse basis, moet worden gesteld dat in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd geconcludeerd dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweringen in dit verband. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissingen bijgevolg staat de beoordeling van uw asielmotieven vast. Immers werd in het verleden op uiterst omstandige wijze uiteengezet waarom geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw relaas. Dat u hier nu opnieuw naar zou verwijzen, zonder meer, is dan ook niet ernstig. Dat u daar aan zou toevoegen eigenlijk niet geheel meer te weten wat u in het verleden zou hebben verteld is veelzeggend (CGVS, p. 4). Hoe dan ook toonde u op geen enkele manier aan waar het CGVS een fout zou hebben gemaakt in haar beoordeling, noch wist u uw eigen geloofwaardigheid ook nog maar enigszins te herstellen, wel integendeel.

Dat u immers heden plots zou beweren militair te zijn geweest en uw dienstplicht te hebben onderbroken, alvorens aan de slag te gaan op de Amerikaanse basis (CGVS, p. 6-7), is immers niet ernstig. Nog daargelaten u geen enkel stuk neerlegde ter staving van bovenstaande bewering, is het bijzonder bevreemdend dat u heden leek te zijn vergeten ooit te hebben gewerkt als bulldozerchauffeur, nota bene op een Amerikaanse basis (supra), hetgeen niet ernstig is. Bovenstaande verklaringen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en onderstrepen het frauduleuze en ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen andermaal.

Hoe dan ook had u geen idee welke problemen u hierdoor zou krijgen ingeval van een terugkeer naar Irak, noch wist u, behalve vaagweg enkele religieuze organisaties te noemen, wie exact u hierom zou viseren, waardoor dit een louter hypothetische bewering is, die overigens niet overtuigt. (CGVS, p. 6-7, 10-11).

Waar u verder aanhaalt niets of niemand meer te hebben in Irak (CGVS, p. 6), dient vermeld dat ook dit slechts een blote bewering is, die u niet hard maakt en bovendien liet u zelf noteren er alsnog (verre) familie te hebben (CGVS, p. 10). Hoe dan ook bent u het Arabisch machtig, bleek u voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg om naar Europa te reizen en wist u zich ook de afgelopen jaren in een vreemde samenleving staande te houden (supra). Het CGVS ziet dan ook geen reden waarom u zich bij een eventuele terugkeer naar het land waarvan u meent de nationaliteit te bezitten, niet zou kunnen vestigen in uw thuisland (CGVS, p. 10).

Met betrekking tot uw bewering “veranderd” te zijn, stelt het CGVS vast dat u zulks niet staaft, noch concreet weet te maken. Zo liet u louter optekenen hier vrij te zijn en minder angstig te zijn, hetgeen weinig serieus is (CGVS, p. 8). U toonde verder op geen enkele wijze aan dat u dermate veranderd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Irak vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Irak aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Dat men op de hoogte zou zijn van uw verslavingsproblematiek is weinig verrassend slechts een blote bewering, waar u nota bene zelf niet geheel van overtuigd was (CGVS, p. 7).

Waar u tot slot zou verwijzen naar de algemene situatie in Irak, dient opgemerkt dat het louter verwijzen hiernaar niet volstaat om enig risico dat u in concreto zou lopen aannemelijk te maken (CGVS p. 7-9, 10).

Aan een verzoeker om internationale bescherming kan de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance/>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”,

afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondig onderzoek van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van en de strijd tegen Islamitische Staat (IS), en sinds de zomer van 2020 door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: security situation van mei 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_05_EUAA_COI_Report_Iraq_Security_Situation.pdf of <https://www.cgra.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet bijgevolg niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Zuid-Irak omvat de provincies Babil, Basra, Thi Qar, Karbala, Maysan, Muthanna, Najaf, Qadisiyah en Wasit. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw regio van herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Wassit te worden beoordeeld.

Volgens de beschikbare informatie hebben de Iraakse autoriteiten de controle over Zuid-Irak. De Iraqi Security Forces (ISF) en de Popular Mobilisation Forces (PMF) zijn in alle provincies aanwezig. De stammencultuur is sterk verankerd in de zuidelijke provincies van Irak. Lokale clans spelen dan ook een belangrijke rol in alle aspecten van de samenleving in Zuid-Irak. Met uitzondering van het noorden van de provincie Babil werden de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks getroffen door het offensief van Islamitische Staat in juni 2014 in Centraal-Irak. De Popular Mobilisation Forces (PMF) rekruteerden niettemin veel jongeren om tegen IS te vechten in de centraal-iraakse provincies. Van zijn kant heeft IS verschillende operaties uitgevoerd in de zuidelijke provincies van het land. Zelfs na de militaire overwinning op IS blijven de PMF sterk aanwezig in het zuiden van het land.

IS is vrijwel afwezig in heel Zuid-Irak. Zijn activiteiten beperken zich grotendeels tot het noorden van de provincie Babil en slechts een klein aantal veiligheidsincidenten kan aan de organisatie worden toegeschreven. Deze incidenten vinden voornamelijk plaats in en rond de stad Jurf al-Nasr (voorheen Jurf al-Shakhr) in het noorden van de provincie Babil. Ze zijn gericht tegen de PMF en ISF, die op hun beurt regelmatig efficiënte operaties uitvoeren om de activiteiten van IS te ondermijnen. Nadat de stad in 2014 werd heroverd op IS werd de soennitische bevolking verdreven door sjiiitische milities. De sjiiitische milities die Jurf al-Nasr controleren, hebben de stad volledig afgesloten voor buitenstaanders. Bijgevolg kan de soennitische bevolking uit de stad nog altijd niet terugkeren.

Het geweld in Zuid-Irak is voornamelijk tribaal of crimineel van aard. Het gaat met name om geschillen tussen of binnen stammen, druggerelateerde criminaliteit en geweld als gevolg van eerwraak. De Iraakse autoriteiten hebben een joint operation command opgezet om het geweld van stammen en milities in te dammen. Hoewel de autoriteiten hierbij op moeilijkheden stuiten, blijft het aantal burgerdoden beperkt. Het geweld van de sjiiitische milities in het zuiden van Irak is vooral doelgericht. Sjiiitische milities zijn ook betrokken bij smokkel en andere criminele praktijken. Iedereen die hen in de weg staat, wordt bedreigd en geïntimideerd. Omdat de

autoriteiten de betrokkenheid van de milities bij dergelijke zaken niet durven te onderzoeken, wordt het geweld soms tribaal genoemd.

In Zuid-Irak worden er ook regelmatig aanslagen met IED's (improvised explosive devices) en raketten gepleegd op konvoien van de internationale coalitie. Deze aanvallen zijn een gevolg van de geopolitieke spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Over het algemeen vallen er geen burgerslachtoffers. Amerikaanse strijdkrachten voeren ook aanvallen uit op door Iran gesteunde milities.

Over het algemeen bleven het totale aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers dat ze veroorzaakten, vrij laag in Zuid-Irak in de periode van 1 februari 2023 tot 31 maart 2024.

Sinds 2011 zijn er regelmatig betogingen in de zuidelijke provincies van Irak. Deze betogingen richten zich op het gebrek aan werk, de corruptie, de slechte kwaliteit van de openbare diensten en de problemen met de watervoorziening in het zuiden van Irak. Net als in Bagdad vonden er sinds 1 oktober 2019 in alle zuidelijke provincies massale betogingen tegen de regering plaats. De verschillende veiligheidsactoren in Zuid-Irak reageerden op een gewelddadige en disproportionele manier op deze betogingen, soms met dodelijke gevolgen. De uitbraak van de COVID-19-pandemie in maart 2020 en de terugtrekking van de steun van de sadristen riepen de betogingen tijdelijk een halt toe maar deze werden in 2020 op kleinere schaal hervat. In 2022 en gedurende 2023 vonden er ook (soms gewelddadige) protestacties plaats in verschillende steden in het Zuid-Irak. Hoewel bij deze betogingen regelmatig gewonden vielen, was het aantal geregistreerde doden zeer laag. Ook los van betogingen kunnen actievoerders en activisten het slachtoffer worden van ernstige mensenrechtenschendingen. Het geweld dat in de context van de betogingen wordt gepleegd, is echter doelgericht en maakt geen deel uit van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidstoestand in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou vormen.

In de "Country Guidance" van november 2024 wordt gesteld dat het willekeurig geweld in de provincie Wassit een zodanig laag niveau heeft bereikt dat er over het algemeen geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn

In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat er momenteel voor de burgers van provincie Wassit geen reëel risico bestaat, het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict. Er bestaat momenteel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt.

De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel wat u betreft verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken"

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen

of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal *in casu* van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid draagt voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet en dat bijgevolg zijn subsidiaire beschermingsstatus dient te worden ingetrokken overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2, 1° *juncto* artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Uit de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat in het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene rekening moet worden gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken (HvJ 13 september 2018, nr. C-369/17, *Shajin Ahmed t. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal*, § 49-50; HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, *B. en D.*, § 109).

In het feitenrelaas van de bestreden beslissing wordt het volgende vermeld met betrekking tot de door verzoeker neergelegde stukken:

“Ter staving van uw verzoek legde u volgende stukken neer: een beslissing neer van de strafuitvoeringsrechtbank, een tevredenheidsattest van uw werkgever, een attest dat u drugsvrij zou zijn en een brief van de kringloopwinkel.”

Bij nazicht van het administratief dossier blijkt dat enkel de beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank daarin aanwezig is (administratief dossier, stuk 5, ‘Documenten’). Dat verzoeker daarnaast ook een brief van zijn werkgever, een medisch stuk van de drugsvrije sectie van de gevangenis van Brugge en een brief van de kringloopwinkel heeft neergelegd, blijkt verder uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud van 2 juli 2024 (administratief dossier, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 2 juli 2024, p. 5). De commissaris-generaal lijkt deze stukken ook te hebben meegenomen in haar beoordeling waar zij in de bestreden beslissing als volgt motiveert: *“De documenten die u hebt neergelegd, namelijk de beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank alsook de stukken met betrekking tot uw werk en leven in de gevangenis, werpen geen ander licht op de bovenstaande beoordeling. Immers blijkt hier uit enkel dat u elektronisch toezicht met penitentiair verlof werd toegekend, mits het naleven van een aantal strikte voorwaarden, docht niets meer. Deze verhinderen niet dat uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken wordt omdat u uitgesloten moet worden van de subsidiaire beschermingsstatus wegens uw veroordelingen voor ernstige misdrijven.”*

Gezien het ontbreken van voormelde stukken in het administratief dossier, kan de Raad evenwel geen kennis nemen van de inhoud ervan en in het kader van huidig beroep met devolutieve werking niet op nuttige wijze evalueren of deze stukken al dan niet een ander licht kunnen werpen op de door de commissaris-generaal gemaakte beoordeling. Deze stukken dienen deel uit te maken van een integrale beoordeling van de redenen die volgens verzoeker het behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigen.

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen, en werd er evenmin vertegenwoordigd. Zij kon aldus niet bevraagd worden over de ontbrekende stukken in het administratief dossier.

Rekening houdend met wat voorafgaat, alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 oktober 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

S. WILLAERT